

นโยบาย และยุทธศาสตร์
การพัฒนาของผู้บริหาร
องค์การบริหารส่วนตำบลโพนสา

ส่วนที่ ๓

ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนา

๑.ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๐ –๒๕๗๙) ๖ ยุทธศาสตร์

๑.ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง

๒.ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

๓.ยุทธศาสตร์การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพ

๔.ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม

๕.ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๖.ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๖๔)

วิสัยทัศน์

จากสถานะของประเทศและบริหารการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่ประเทศกำลังประสบอยู่ ทำให้การกำหนดวิสัยทัศน์แผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๒ ยังคงมีความเชื่อมโยงต่อจากวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฉบับที่ ๑๑ และกรอบหลักการของการวางแผนที่น้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ยึดตนเป็นศูนย์กลางของหลักการแผนพัฒนาที่น้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ยึดตนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม การพัฒนาที่ยึดหลักสมดุล ยั่งยืน โดยวิสัยทัศน์ของการพัฒนาใน แผนพัฒนาฉบับที่ ๑๒ ต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดทิศทางการพัฒนาที่มุ่งสู่การเปลี่ยนผ่านประเทศไทย จากประเทศที่มีรายได้สูงปานกลางไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูง มีความมั่นคง และยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข และนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ระยะยาว” มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ของประเทศ

เป้าหมายการพัฒนา

๑.การหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

(๑) เศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕.๐

(๒)ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว (GDP Per capita) และรายได้ประชาชาติต่อหัว ณ สิ้นแผนพัฒนา ฉบับที่ ๒๐ ในปี ๒๕๖๔ เพิ่มขึ้นเป็น ๓๑๗,๐๕๑ บาท(๙,๓๒๕ ดอลลาร์สหรัฐ.)และ๓๐๑,๑๙๙ บาท (๘,๘๕๙ ดอลลาร์ สหรัฐ.) ต่อคนต่อปี

(๓)ผลิตภาพการผลิตเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๒.๕ ต่อปี

(๔)การลงทุนรวมขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๘.๐ (การขยายตัวของการ ลงทุนภาครัฐไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐.๐ และการลงทุนของภาคเอกชนขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๗.๕ ในขณะที่ปริมาณการส่งออกขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔.๐ ต่อปี

๒.การพัฒนาศักยภาพคนให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศและการสร้าง สังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

(๑)ประชาชนทุกช่วงวัยมีความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจและสังคม(Socioeconomic security)และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

(๒)การศึกษาและการเรียนรู้ได้รับการพัฒนาคุณภาพ

(สถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งเป็นฐานรากที่เอื้อต่อการพัฒนาคน

(๓)การลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

- (๑)การกระจายรายได้ความเท่าเทียมกันมากขึ้น
- (๒)บริการทางสังคมมีคุณภาพและการกระจายอย่างทั่วถึง
- (๔) การสร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
 - (๑)การรักษามั่นคงของฐานทรัพยากร สร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม
 - (๒) ขับเคลื่อนประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
 - (๓) เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือภัยพิบัติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
 - (๔)เพิ่มประสิทธิภาพและเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 - (๕)มีการบริหารจัดการน้ำให้สมดุลระหว่างการอุปสงค์และอุปทานของน้ำ
- (๕) การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ
 - (๑)การบริหารงานภาครัฐที่โปร่งใส เป็นธรรม มีประสิทธิภาพ และมีส่วนร่วม
 - (๒)จัดการทุจริตคอร์รัปชัน
 - (๓)มีการกระจายอำนาจที่เหมาะสม

กรอบยุทธศาสตร์แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ ประกอบด้วย ๑๐ ยุทธศาสตร์หลัก ดังนี้

- ๑.ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์
- ๒.ยุทธศาสตร์ความเป็นธรรมลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม
- ๓.ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน
- ๔.ยุทธศาสตร์ด้านการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อพัฒนาอย่างยั่งยืน
- ๕.ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง
- ๖.ยุทธศาสตร์ด้านการเพิ่มประสิทธิภาพและธรรมาภิบาลในภาครัฐ
- ๗.ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์
- ๘.ยุทธศาสตร์ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัย และนวัตกรรม
- ๙.ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคเมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ
- ๑๐. ยุทธศาสตร์ด้านการต่างประเทศ ประเทศ ประเทศเพื่อนบ้าน และภูมิภาค
- ๑.๓ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด
- ๑)แผนพัฒนาภาค

ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ)

๑)เพิ่มศักยภาพการแข่งขันด้านเศรษฐกิจ โดยการยกมาตรฐานและประสิทธิภาพการผลิตการเกษตร การพัฒนาศักยภาพการประกอบการด้านอุตสาหกรรม อุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยวการตั้ง องค์การร่วมภาครัฐและเอกชนระดับพื้นที่เพื่อส่งเสริมอำนวยความสะดวกด้านการค้าการลงทุน และส่งเสริมความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน

๒ สร้างคนให้มีคุณภาพ เพื่อพัฒนาคนให้มีสุขภาพดีทั้งร่างกาย จิตใจและสติปัญญา รอบรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง สามารถดำรงชีพได้อย่างมีคุณภาพ

๓.สร้างสังคมและเศรษฐกิจฐานรากให้เข้มแข็ง เพื่อสร้างความมั่นคงด้านอาหาร แก้ไขปัญหาความยากจน หนี้สิน และการออมของครัวเรือน มีสัมมาอาชีพที่มั่นคง สามารถพึ่งพาตนเองและดูแลครอบครัว ได้อย่างอบอุ่น

๔. พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมบูรณ์โดยเร่งอนุรักษ์และฟื้นฟูที่ป่าไม้ให้ได้ ๑๕.๙ ล้านไร่ หรือร้อยละ ๒.๕ ของพื้นที่ภาค ป้องกันการรุกพื้นที่ชุ่มน้ำ พัฒนาแหล่งน้ำและระบบชลประทาน ฟื้นฟูดิน ยับยั้งการแพร่กระจายดินเค็ม และเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการโดยส่งเสริมทำเกษตรอินทรีย์

๒) แผนพัฒนามูลฐานจังหวัด

จังหวัดหนองคายเป็นจังหวัดชายแดนที่มีพื้นที่ติดต่อกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวจัดอยู่ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ (อุดรธานี หนองคาย เลย หนองบัวลำภู และบึงกาฬ) เป็นจังหวัดที่มีความสำคัญทางยุทธศาสตร์ของประเทศ “เป็นประตูการค้าสู่กลุ่มประเทศอินโดจีน” ในอนุภาคน้ำโขง จึงทำให้จังหวัดหนองคายเป็นจังหวัดที่มีบริบทและภูมิสังคมที่แตกต่างไปจากจังหวัดอื่นๆโดยทั่วไป ดังนั้น การจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๔) จังหวัดจึงได้นำข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับนโยบายของรัฐบาล แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔) กรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๙) ไทยแลนด์ ๔.๐ ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่งของไทย พ.ศ. ๒๕๕๘-๒๕๖๕ การดำเนินงานเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ และกรอบความร่วมมือระหว่างประเทศ ที่เกี่ยวข้อง กับจังหวัดหนองคายและข้อมูลอื่นๆ มาวิเคราะห์ผนวกเข้ากับข้อมูลด้านต่างๆของจังหวัด และความต้องการของประชาชนในพื้นที่เป็นกรอบทิศทางการพัฒนาจังหวัด โดยอยู่บนพื้นฐานของการบูรณาการความร่วมมือจากทุกภาคส่วนทั้งหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคประชาสังคม

๓) แผนจังหวัดหนองคาย

จากการวิเคราะห์/ประเมินศักยภาพสภาวะแวดล้อมภายในและสภาวะแวดล้อมภายนอก ของจังหวัดหนองคาย ข้อมูลตัวชี้วัดที่สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติกำหนด ข้อมูลระดับการพัฒนาจังหวัดของกระทรวงมหาดไทยและข้อมูลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง จังหวัดหนองคายได้กำหนดกรอบทิศทางการพัฒนาจังหวัดตามแผนพัฒนาจังหวัด พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๔ ดังนี้

๓.๑ วิสัยทัศน์

“เกษตรอุตสาหกรรมวัฒนธรรมรุ่งเรือง เมืองท่องเที่ยวลุ่มน้ำโขง”

๓.๒ พันธกิจ

๑. สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลผลิตทางการเกษตรโดยให้มีความเชื่อมโยงกับระบบอุตสาหกรรม และการค้า
๒. ส่งเสริม สนับสนุนการนันทนาการ เทคโนโลยีการผลิตมาใช้ในภาคเกษตร อุตสาหกรรม และท่องเที่ยว
๓. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานและเชื่อมโยงกับการเกษตรและวัฒนธรรมลุ่มน้ำโขง

๓.๔ เป้าประสงค์รวม

เพิ่มรายได้จากภาคเกษตร อุตสาหกรรม การท่องเที่ยว และการค้า

๓.๔ ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายรวม

๑. มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวม (GPP) ภาคเกษตรเพิ่มขึ้นร้อยละ ๘
๒. รายได้จากการท่องเที่ยว เพิ่มขึ้นร้อยละ 5
๓. มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคอุตสาหกรรม เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕

๓.๕ ค่านิยม

หนองคายเมืองสะอาด สะอาด ปลอดภัย มั่นใจ น่าอยู่

๓.๖ ประเด็นยุทธศาสตร์

(๑) ยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ส่งเสริมการเกษตรยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยกระดับมาตรฐาน การผลิต การค้า การลงทุน การท่องเที่ยวและ
การบริการมุ่งสู่ประชาคมอาเซียน

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ เสริมสร้างความมั่นคงเพื่อสังคมสงบสุข

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาคน ชุมชน สังคมและสิ่งแวดล้อมให้เป็นเมืองน่าอยู่

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาระบบการให้บริการประชาชนสู่มาตรฐานสากล

(๒) จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning)

(๑) ส่งเสริมเกษตรยั่งยืน

(๒) ส่งเสริมการท่องเที่ยว

(๓) ส่งเสริมการค้าชายแดน การลงทุน ทั้งในประเทศและระหว่างประเทศ

๓.๗ กลยุทธ์ตามประเด็นยุทธศาสตร์

(๑) ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ส่งเสริมการเกษตรยั่งยืน

กลยุทธ์ที่ ๑ เพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การจัดการตลาดสินค้าเกษตร
และพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตร

กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาศักยภาพเกษตรกรและสถาบันเกษตรกรให้มีความเข้มแข็ง

(๒) ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยกระดับมาตรฐาน การผลิต การค้า การลงทุน การท่องเที่ยว และการบริการ มุ่งสู่ประชาคมอาเซียน

กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาระบบโลจิสติกส์เชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจการค้า การลงทุน
การท่องเที่ยวและการบริการ

กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาและยกระดับมาตรฐานการท่องเที่ยว

กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนาและยกระดับมาตรฐานสินค้า OTOP

กลยุทธ์ที่ ๔ สร้างความร่วมมือด้านการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยวภายใน
และระหว่างประเทศ

(๓) ยุทธศาสตร์ที่ ๓ เสริมสร้างความมั่นคงเพื่อสังคมสงบสุข

กลยุทธ์ที่ ๑ เพิ่มประสิทธิภาพในการป้องกันและปราบปรามภัยคุกคามด้านความมั่นคง

กลยุทธ์ที่ ๒ การจัดการความมั่นคงพื้นที่ชายแดน

กลยุทธ์ที่ ๓ การเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีกับประเทศเพื่อนบ้าน

(๔) ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาคน ชุมชน สังคม และสิ่งแวดล้อมให้เป็นเมืองน่าอยู่

กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาคุณภาพชีวิตด้านสังคม สาธารณสุข และการศึกษา

กลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริมอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(๕) ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาระบบการให้บริการประชาชนสู่มาตรฐานสากล

กลยุทธ์ที่ ๑ การเสริมสร้างการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

วิสัยทัศน์

“เป็นท้องถิ่นที่มีชุมชนเข้มแข็ง และการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน”

พันธกิจ

๑. การพัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก
๒. พัฒนาบุคลากรและระบบการให้บริการ

ยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย ๔ ด้าน ดังนี้

๑. ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
กลยุทธ์ที่ ๑. พัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน ถนนเพื่อเชื่อมต่อระหว่างเส้นทางหลักเข้าสู่ชุมชน หมู่บ้าน และแหล่งท่องเที่ยว
กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาและปรับปรุงแหล่งน้ำและการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบร่วมกับจังหวัด

๒. ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การส่งเสริมการท่องเที่ยวและการจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

กลยุทธ์ที่ ๑. สนับสนุนและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ (ประเพณี วัฒนธรรม และธรรมชาติ)

กลยุทธ์ที่ ๒.. ส่งเสริมและพัฒนาการกีฬา

กลยุทธ์ที่ ๓. สร้างความตระหนักและปลูกจิตสำนึกเรื่องสิ่งแวดล้อม ตามนโยบายของรัฐบาล

กลยุทธ์ที่ ๔. ส่งเสริมการพัฒนาและปรับปรุงผลิตภัณฑ์และบริการในระบบห่วงโซ่อุปทานการท่องเที่ยว

กลยุทธ์ที่ ๕. สนับสนุนและส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษและภาษาในกลุ่มประเทศอาเซียน

๓. ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การสร้างโอกาสให้กับประชาชนเพื่อลดการเลื่อมล้ำ

กลยุทธ์ที่ ๑. สร้างความเข้มแข็งของชุมชนแบบมีส่วนร่วม

กลยุทธ์ที่ ๒. สร้างโอกาสให้กับเด็ก ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาสเข้าถึงการบริการสาธารณะ

๔. ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การปรับปรุงการบริหารจัดการภายในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

กลยุทธ์ที่ ๑ สร้างทีมและพัฒนาสมรรถนะของบุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เป้าประสงค์

เพื่อสร้างชุมชนในท้องถิ่นให้มีความเข้มแข็ง ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ซึ่งกันและกัน ตลอดจนมีการเตรียมตัวเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลง

กลยุทธ์

๑. พัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน ถนนเพื่อเชื่อมต่อระหว่างเส้นทางหลักเข้าสู่ชุมชน หมู่บ้าน และแหล่งท่องเที่ยว
๒. พัฒนาและปรับปรุงแหล่งน้ำและการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบร่วมกับจังหวัด
๓. สนับสนุนและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ (ประเพณี วัฒนธรรม และธรรมชาติ)
๔. ส่งเสริมและพัฒนาการกีฬา
๕. สร้างความตระหนักและปลูกจิตสำนึกเรื่องสิ่งแวดล้อม ตามนโยบายของรัฐบาล
๖. ส่งเสริมการพัฒนาและปรับปรุงผลิตภัณฑ์และบริการในระบบห่วงโซ่อุปทานการท่องเที่ยว
๗. สนับสนุนและส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษและภาษาในกลุ่มประเทศอาเซียน
๘. สร้างความเข้มแข็งของชุมชนแบบมีส่วนร่วม
๙. สร้างโอกาสให้กับเด็ก ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาสเข้าถึงการบริการสาธารณะ
๑๐. สร้างทีมและพัฒนาสมรรถนะของบุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.๑ วิสัยทัศน์การพัฒนา

**“ อนุรักษ์วัฒนธรรมล้ำค่า พัฒนาคุณภาพชีวิต สร้างเศรษฐกิจให้ชุมชน
เป็นตำบล น่ายุ่อย่างยั่งยืน ”**

๒. ๒ ยุทธศาสตร์

๑. ยุทธศาสตร์ด้านการแก้ไขปัญหาความยากจนให้ประชาชนอยู่ดีกินดี
๒. ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต ของประชาชน ทั้งร่างกาย จิตใจและสติปัญญา
๓. ด้านการพัฒนาให้มีความเข้มแข็งสามารถพึ่งพาตนเอง ได้ยั่งยืน
๔. ด้านการส่งเสริมการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีมีความโปร่งใส
๕. ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๖. ด้านการส่งเสริมให้มีสาธารณูปโภคอย่างทั่วถึง

๒.๓ พันธกิจ

๑. ส่งเสริมสนับสนุนด้านการส่งเสริมอาชีพ อบรมกลุ่มอาชีพ เพื่อรองรับการขยายตัวของชุมชนและเศรษฐกิจของท้องถิ่น
๒. ส่งเสริมคุณภาพชีวิต ของประชาชน พัฒนาระบบการศึกษาและสาธารณสุข ตลอดจนอนุรักษ์และพัฒนาศิลปวัฒนธรรมอันดีงามและภูมิปัญญาท้องถิ่น
๓. พัฒนาและสนับสนุนการมีส่วนร่วมเพื่อเสริมสร้างศักยภาพความเข้มแข็งของชุมชนในการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน
๔. ส่งเสริมปรับปรุงระบบการบริหารจัดการตลอดจนความมั่นคงและปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน
๕. อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน
๖. ส่งเสริมปรับปรุงและพัฒนาระบบสาธารณูปโภค จัดหาแหล่งน้ำ เพื่ออุปโภค-บริโภคแหล่งน้ำ เพื่อการเกษตรให้ได้มาตรฐานและเพียงพอต่อความต้องการของประชาชน

๒.๔ เป้าประสงค์

๑. เศรษฐกิจชุมชนความเข้มแข็ง มีศักยภาพในการพัฒนาอาชีพ ประชาชนมีรายได้เพิ่ม รวมทั้งการส่งเสริมการผลิต ผลผลิตทางการเกษตรปลอดภัยจากสารพิษเพื่ออุปโภค
๒. การจัดการด้านคุณภาพชีวิต สวัสดิการชุมชน ช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการ ผู้สูงอายุ สตรี เด็ก ด้านสาธารณสุข ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน
๓. การส่งเสริมและพัฒนาด้านการศึกษา กีฬา นันทนาการ การทำนุบำรุงศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
๔. การบริหารจัดการและการปฏิบัติงานท้องถิ่นมีประสิทธิภาพ ส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมและความร่วมมือของทุกภาคส่วน
๕. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการดูแลรักษาให้เกิดสมดุลอย่างมีคุณภาพ ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ พันธุ์ ให้เกิดการพัฒนาอย่างมีประสิทธิภาพ
๖. การเชื่อมโยงระบบคมนาคม ที่สะดวก มีประสิทธิภาพ ได้มาตรฐานและเพียงพอกับความต้องการของประชาชน

๒.๕ ตัวชี้วัด

๑. กรณีโครงการ โครงสร้างพื้นฐาน วัดคุณภาพจากการที่ คณะกรรมการตรวจรับงานโดยจะต้องคุณภาพงานที่ดี ไม่มีปัญหาและข้อบกพร่อง
๒. กรณีโครงการด้านอื่นๆ วัดจากการบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในโครงการทุกประการ

๒.๖ คำเป้าหมาย

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	เป้าหมาย
๑. ด้านการแก้ไขปัญหาความยากจนให้ประชาชนอยู่ดีกินดี	ส่งเสริมพัฒนาอาชีพ อบรมด้านกลุ่มอาชีพฯลฯ ประชาชนมีรายได้เพิ่ม
๒. ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต ของประชาชน ทั้งร่างกาย จิตใจและสติปัญญา	ส่งเสริมคุณภาพชีวิต เช่น ช่วยเหลือผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ สตรี เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส ผู้ยากไร้ ฯลฯ ป้องกันและระงับโรคติดต่อ ควบคุมโรคระบาด สุขภาพอนามัย ป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติด ฝึกอบรม อปพร. อบรมสร้างความสามัคคีในชาติ ประรองตองฉนวนฉันท์ ป้องกันบรรเทาสาธารณภัย ลดอุบัติเหตุทางถนน ส่งเสริม สนับสนุนด้านการศึกษา ประเพณีวัฒนธรรม และอุดหนุนส่วนราชการอื่น ที่จัดตั้งตามกฎหมาย
๓. ด้านการพัฒนาให้มีความเข้มแข็งสามารถพึ่งพาตนเองได้ยั่งยืน	การส่งเสริมความเข้มแข็งให้ความรู้ประชาชนในการพัฒนาชุมชนให้เข้มแข็ง
๔. ด้านการส่งเสริมการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีมีความโปร่งใส	การพัฒนาศักยภาพบุคลากรและการบริหารตามหลักธรรมาภิบาล และการบริหารจัดการวัสดุครุภัณฑ์และพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ
๕. ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	การบริหารจัดการและการอนุรักษ์ปกป้องรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เช่นปลูกต้นไม้ในชุมชน สาธารณะ ปลูกหญ้าแฝก อนุรักษ์ฟื้นฟูแหล่งน้ำ สร้างและซ่อมแซมแหล่งน้ำ ตามพระราชดำริฯ เป็นต้น
๖. ด้านการส่งเสริมให้มีสาธารณูปโภคอย่างทั่วถึง	ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษา ถนน รวางระบายน้ำ สะพานทางเท้า ก่อสร้างประปา ขยายเขตประปา ปรับปรุงอาคารอเนกประสงค์ ฯลฯจัดหาแหล่งน้ำเพื่ออุปโภคแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร และการจัดให้มีไฟฟ้าและส่องสว่าง ฯลฯ

๒.๗ กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประกอบด้วย ๖ ด้าน ดังนี้

๑. ยุทธศาสตร์ด้านการแก้ไขปัญหาความยากจนให้ประชาชนอยู่ดีกินดี

แนวทางการพัฒนาที่ ๑. การส่งเสริมอาชีพให้กับประชาชนในพื้นที่มีรายได้เพิ่มมากขึ้น

๒. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต ของประชาชน ทั้งร่างกาย

จิตใจและสติปัญญา

แนวทางการพัฒนาที่ ๑.ป้องกันและส่งเสริมสุขภาพอนามัยของประชาชน

แนวทางการพัฒนาที่ ๒ ส่งเสริมให้มีการได้สวัสดิการ ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์

แนวทางการพัฒนาที่ ๓ ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

แนวทางการพัฒนาที่ ๔ ส่งเสริมด้านการศึกษาทุกระดับ พัฒนาการสติปัญญา ของเด็กนักเรียน และเด็กก่อนวัยเรียน

แนวทางการพัฒนาที่ ๕ ด้านการส่งเสริมประเพณีวัฒนธรรมท้องถิ่น

แนวทางการพัฒนาที่ ๖ ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๓. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาให้มีความเข้มแข็งสามารถพึ่งพาตนเอง

ได้ยั่งยืน

แนวทางการพัฒนาที่ ๑.การส่งเสริมความเข้มแข็งให้ความรู้ประชาชนในการพัฒนาชุมชนให้เข้มแข็ง

๔. ยุทธศาสตร์ ด้านการส่งเสริมการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีมีความโปร่งใส

แนวทางการพัฒนาที่ ๑. การพัฒนาศักยภาพบุคลากรและการบริหารตามหลักธรรมา

ภิบาล

แนวทางการพัฒนาที่ ๒. การบริหารจัดการวัสดุครุภัณฑ์และพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ

๕. ยุทธศาสตร์ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนาที่ ๑. การสร้างจิตสำนึกในด้านการรักษาสิ่งแวดล้อม

๖. ยุทธศาสตร์ ด้านการส่งเสริมให้มีสาธารณูปโภคอย่างทั่วถึง

แนวทางการพัฒนาที่ ๑ ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษา ถนน รางระบายน้ำ สะพาน

ทางเท้า ก่อสร้างประปา ขยายเขตประปา ปรับปรุงอาคารอเนกประสงค์ ฯลฯ

แนวทางการพัฒนาที่ ๒.จัดหาแหล่งน้ำเพื่ออุปโภคแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร

แนวทางการพัฒนาที่ ๓.การจัดให้มีไฟฟ้าและส่องสว่าง ฯลฯ

๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์

จุดยืนทางยุทธศาสตร์(Positioning)ขององค์การบริหารส่วนตำบลโพนสา

องค์การบริหารส่วนตำบลโพนสา ได้ให้ความสำคัญต่อการดำเนินการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อน และการพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนในเขตพื้นที่ พัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานเป็นหลัก ตลอดจนการพัฒนาด้านการศึกษาพัฒนาสังคม โดยยึดหลักมีส่วนร่วม ความสอดคล้องกับนโยบายรัฐบาลและแผนพัฒนาในระดับต่างๆ รวมถึงการพิจารณา วิเคราะห์ สภาพปัญหาความต้องการของประชาชน องค์การบริหารส่วนตำบลโพนสา จึงกำหนดจุดยืนไว้ ๖ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

๑. ยุทธศาสตร์ด้านการแก้ไขปัญหาความยากจนให้ประชาชนอยู่ดีกินดี
๒. ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต ของประชาชน ทั้งร่างกาย จิตใจและสติปัญญา
๓. ด้านการพัฒนาให้มีความเข้มแข็งสามารถพึ่งพาตนเอง ได้ยั่งยืน
๔. ด้านการส่งเสริมการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีมีความโปร่งใส
๕. ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๖. ด้านการส่งเสริมให้มีสาธารณูปโภคอย่างทั่วถึง

๒.๘ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

ในภาพรวมแล้วยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลโพนสา มุ่งพัฒนา ๖ ด้าน ด้านการแก้ไขปัญหาความยากจนให้ประชาชนอยู่ดีกินดี ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต ของประชาชน ทั้งร่างกาย จิตใจและสติปัญญา ด้านการพัฒนาให้มีความเข้มแข็งสามารถพึ่งพาตนเองได้ยั่งยืน ด้านการส่งเสริมการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีมี ความโปร่งใส ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและ ด้านการส่งเสริมให้มีสาธารณูปโภคอย่างทั่วถึง

๓.การวิเคราะห์เพื่อการพัฒนา

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ผลการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ เพื่อประเมินสถานภาพการพัฒนาในปัจจุบัน และโอกาสพัฒนาในอนาคตของ องค์การบริหารส่วนตำบลโพนสา ด้วยเทคนิค Swort Analysis มีดังนี้

จุดแข็ง(Strengths)	จุดอ่อน(Weaknesses)
๑.องค์การบริหารส่วนตำบลโพนสาอยู่ติดริมน้ำโขงซึ่งมีประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวอยู่อีกของ ประชาธิปไตยประชาชนลาวอยู่อีกของแม่น้ำ มีถนน ขลประทานเป็นถนนสายรองที่สามารถเดินทางตามแนวพรมน้ำโขงสามารถที่จะเดินทางข้ามไปบัง สปบ.ลาวได้โดยมี สะพานมิตรภาพไทย-ลาวเป็นทางเชื่อม ระยะทางระหว่าง องค์การบริหารส่วนตำบลโพนสา ถึงสะพานประมาณ ๒๔ กิโลเมตร ทำให้สามารถที่จะเดินทางตามถนนพรมน้ำ	๑.มีการลักลอบข้ามทางเรืออย่างผิดกฎหมาย ซึ่งจะเป็นปัญหา จุดชนถ้ำยาเสพติด ๒.เนื่องจากติดแม่น้ำโขงและเป็นแนวโค้งของน้ำ ทำให้ริมตลิ่งมีการพังทลายของดิน เป็นปัญหาในด้านความปลอดภัยในชีวิต ทรัพย์สิน ๓.ประชาชนในพื้นที่ไม่ได้รับความรู้ในการเกษตรได้อย่าง ถูกต้อง ไม่สามารถที่จะพัฒนาดินให้เพาะปลูกได้นอกฤดูกาล ๔.ประชาชนในพื้นที่ไม่ได้รับความรู้ในการเกษตรได้อย่าง

ชลประทานเพื่อเข้าไปได้สะดวก ๒.องค์การบริหารส่วนตำบลโพนสา มีพื้นที่ติดแม่น้ำโขงตามความยาว ซึ่งสามารถใช้น้ำจากแม่น้ำโขงทั้งด้านการเกษตรกรรมอย่างพอเพียง ต่อความต้องการ ๓ ด้านการเกษตร มีพื้นที่เหมาะสมสำหรับเพาะปลูกในด้านต่างๆเช่นปลูกยาสูบ มะเขือเทศ พริก พุทรา ฯลฯซึ่งยาสูบเป็นพืชเศรษฐกิจที่สามารถทำรายได้ให้กับคนในพื้นที่ ๔.มีพื้นที่ติดริมฝั่งแม่น้ำโขงและมีถนนพหุช่องจราจรที่เหมาะสมที่จะทำเป็นสถานที่ท่องเที่ยวและจุดแวะชมวิถีชีวิตตามริมฝั่งแม่น้ำโขง ๕.มีแหล่งท่องเที่ยวหาดท่ามะเฟือง บริเวณแม่น้ำโขง เขตม.๖ สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยว ทำรายได้ให้กับประชาชนในพื้นที่ ๖.มีการส่งเสริมประเพณีท้องถิ่นตามฤดูกาลเช่นประเพณีแข่งเรือ ลอยกระทง สามารถที่จะทำรายได้และส่งเสริมการท่องเที่ยว ๗.มีพื้นที่เป็นชุมชนที่มีความหนาแน่น สามารถที่จะสร้างความเข้มแข็งในชุมชนได้ง่าย	ถูกต้อง ไม่สามารถที่จะทำการเกษตรจนได้ให้ต่อเนื่อง และไม่สามารถที่จะพัฒนาดินให้เพาะปลูกได้นอกฤดูกาล ๕.องค์การบริหารส่วนตำบลโพนสา ไม่มีโรงเรียนระดับมัธยมในพื้นที่ เด็กเยาวชน ประชาชนส่วนใหญ่ได้รับการศึกษาน้อยและรายได้ต่ำ ๖.ประชาชนในพื้นที่มีการตั้งกันเป็นกลุ่มและไม่ให้ความร่วมมือเท่าที่ควร ๗.กลุ่มประชาชน เยาวชนอพยพแรงงานเข้ากรุงเทพฯเป็นส่วนมาก ๘.ไม่มีการวางแผนด้านการระบายน้ำขององค์การบริหารส่วนตำบล จึงมีปัญหาในด้านการท่วมขังของน้ำในพื้นที่
---	---

โอกาส(Opportunity)	อุปสรรค(Treats)
๑.พื้นที่ตำบลมีสภาพเป็นพื้นที่ราบลุ่ม เหมาะแก่การทำการเกษตรกรรม ๒.ประชาชนมีการประกอบอาชีพเสริม เช่นปลูกผัก เลี้ยงสัตว์ ทำสวน เลี้ยงปลา ๓.ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีชุมชนมีความเข้มแข็ง ๔.นโยบายของรัฐบาล/จังหวัดในการแก้ไขปัญหาเสพติดติดตามนโยบายเร่งด่วน	๑.อบต.เป็นหน่วยงานราชการท้องถิ่นที่อยู่ใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด ทุกปัญหาของประชาชน อบต.มีงบประมาณไม่เพียงพอในการพัฒนาต้องเลือกโครงการที่มีความจำเป็นเร่งด่วนที่สุดดำเนินการก่อน ๒.ประชาชนยังไม่เข้าใจบทบาทของตนเองต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น ๓.การดำเนินการแก้ไขปัญหาในชุมชน เช่นปัญหาเสพติดต้องอาศัยการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนและประสานงานบูรณาการกันจึงจะเกิดผลสัมฤทธิ์ ๔.ระเบียบ กฎหมายที่เกี่ยวข้องในการบริหารงานมีหลายขั้นตอนและไม่สอดคล้องกับการแก้ไขปัญหาประชาชนได้อย่างทันท่วงที ส่งผลให้การบริหารงานไม่ คล่องตัว เกิดความล่าช้า ๕.การจัดสรรงบประมาณของรัฐบาลล่าช้าทำให้ระยะเวลาการเบิกจ่ายไม่เหมาะสมกับระยะเวลาดำเนินการ

ปัจจัยและสถานการณ์เปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา

ผลการวิเคราะห์ปัญหาความต้องการของประชาชน

เพื่อให้การวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลโพนสา สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ องค์การบริหารส่วนตำบลโพนสาจึงทำการวิเคราะห์และความต้องการของประชาชนที่รวบรวมมาจากประชาคม โดยแบ่งประเภทของปัญหา ดังนี้

๑.ปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

ปัญหา	สภาพปัญหา
๑.ถนน ไฟฟ้า	๑.สภาพถนนเป็นหลุมเป็นบ่อ ทำให้การสัญจรไปมา เป็นไปด้วยความลำบาก
๒.วางระบายน้ำ	การขยายเขตบริการไฟฟ้ายังไม่ครอบคลุมครัวเรือนที่ห่างไกล ๒.น้ำท่วมขัง

๒.ปัญหาด้านแหล่งน้ำ

ปัญหา	สภาพปัญหา
๑.. น้ำเพื่ออุปโภค – บริโภค	๑.ขาดแคลนแหล่งน้ำสะอาด เพื่อนำมาใช้ในการผลิตน้ำประปา
๒. น้ำเพื่อการเกษตร	น้ำประปาขุ่นไม่สะอาด
ห้วย หนอง คลอง บึง ตื้นเขิน	๒. หญ้า ผักตบชวา ขึ้นปกคลุมหนองน้ำ

๓.ปัญหาด้านเศรษฐกิจ

ปัญหา	สภาพปัญหา
๑. ราคาผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำ	๑. ไม่มีตลาดรองรับผลผลิตและขาดการประกันราคาพืชผลผลิต
๒. ปัจจัยการผลิตมีราคาสูง	๒. รายได้ไม่เพียงพอกับรายจ่าย
๓. เส้นทางขนส่งสินค้า	๓. ขนถ่ายสินค้าทางเรือ ทำให้ขนถ่ายล่าช้า สิ้นเปลืองค่าใช้จ่าย
๔. การใช้สารเคมี	๔. การใช้สารเคมี ในกระบวนการผลิตส่งผลต่อคุณภาพภาพชีวิตของประชาชน
๕.ปัญหาค่าครองชีพสูง	๕.ค่าครองชีพสูง

๔.ปัญหาด้านสังคม

ปัญหา	สภาพปัญหา
๑.ด้านยาเสพติด ๒. กีฬาและนันทนาการ ๓. ภาวะการว่างงาน ๔.ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ๕.ด้านที่อยู่อาศัย	๑.การให้ความรู้แก่ชุมชนในเรื่องเกี่ยวกับปัญหาเสพติดไม่ทั่วถึง ๒. ขาดผู้นำด้านการกีฬาและสถานที่ออกกำลังกาย ๓. การเคลื่อนย้ายแรงงานสู่สังคมเมือง ๔.ไม่มีกล้องวงจรปิดอย่างทั่วถึง ๕.ผู้ยากไร้ ผู้ด้อยโอกาส ขาดที่อยู่อาศัย

๕.ปัญหาด้านสาธารณสุข

ปัญหา	สภาพปัญหา
๑. ป้องกันโรคติดต่อ ๒. สุขภาพอนามัย ๓. การบริการสาธารณสุขมูลฐาน	๑. ขาดความรู้ คำแนะนำที่ถูกต้องเกี่ยวกับปัญหา ๒. ขาดความสนใจ ดูแลเอาใจใส่สุขภาพ ๔. ขาดแคลนวัสดุ อุปกรณ์ บุคลากรให้บริการอย่างทั่วถึง

๖.ปัญหาด้านการศึกษา

ปัญหา	สภาพปัญหา
๑. ด้านอุปกรณ์สื่อการเรียน ๒. ไม่มีศูนย์พัฒนาเด็กเล็กชุมชนบ้านโพนสาไม่ได้มาตรฐาน	๑. ขาดแคลนอุปกรณ์สื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัย ๒. อาศัยอาคารเรียนโรงเรียนชุมชนบ้านโพนสา

๗.ปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ปัญหา	สภาพปัญหา
๑.ขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล ๒.ผักตบชวาขึ้นตามหนองน้ำ ๓.ต้นไม้ ป่าไม้	๑. ขาดความรู้ในการกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลที่ถูกต้อง ส่งผลให้เกิดมลพิษ ๒. หนองน้ำตื้นเขิน ๓.ประชาชนในเขตพื้นที่ยังไม่รู้จักปลูกจิตสำนึกในการอนุรักษ์ปกป้องรักษาป่า และไม่มีรั้วขอบเขต บริเวณหนองน้ำสาธารณะ ทำให้สัตว์ มาทำลาย